

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

בראשית פרק לד'

(א) וּתְדַבֵּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָהּ בֵּת יַעֲקֹב וַיֹּאחֲזֵב אֶת הַנְּעָר וַיְדַבֵּר עַל לֵב הַנְּעָר: (א) וְאֶתְרַעֲיֵאת נַפְשִׁיהָ בְּדִינָהּ בֵּת יַעֲקֹב וְרַחִים יֵת עֹלָמְתָא וּמְלִיל עַל לֵבָא דְעֹלָמְתָא:

(ה) וַיֹּאמֶר שָׂכֶם אֶל חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח לִי אֶת הַיְלִידָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: (ה) וַיֹּאמֶר שָׂכֶם אֶל חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח לִי אֶת הַיְלִידָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: (ה) וַאֲמַר שָׂכֶם לְחֲמוֹר אָבוֹהִי לְמִימְרָ סָב לִי יֵת עֹלָמְתָא הָרָא לְאַנְתּוּ:

(ה) וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת דִּינָהּ בְּתוֹ וּבְנָיו הָיוּ אֶת מְקַנְהוּ בְּשׂוּדָה וְהַחֲרֹשׁ יַעֲקֹב עַד בְּאֵם: (ה) וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת דִּינָהּ בְּתוֹ וּבְנָיו הָיוּ אֶת מְקַנְהוּ בְּשׂוּדָה וְהַחֲרֹשׁ יַעֲקֹב עַד בְּאֵם: (ה) וַיַּעֲקֹב שָׁמַע אַרְי סָאִיב יֵת דִּינָה בְּרַתִּיהָ וּבְנוּהִי הוּוּ עִם גִּיתוּהִי בְּחַקְלָא וְשִׁתִּיק יַעֲקֹב עַד מִיתִיהוּן:

(ו) וַיֵּצֵא חֲמוֹר אָבִי שָׂכֶם אֶל יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: (ו) וַיֵּצֵא חֲמוֹר אָבִי שָׂכֶם אֶל יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: (ו) וַיַּפֵּק חֲמוֹר אָבוֹהִי דְשָׂכֶם לְוֵת יַעֲקֹב לְמַלְלָא עֲמִיּהָ:

(ו) וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה כְּשִׁמְעֵם וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲדוּ לָהֶם מְאֹד כִּי נִבְלָה עֵשָׂה בִּישְׂרָאֵל לְשֹׁכֵב אֶת בֵּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: (ו) וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה כְּשִׁמְעֵם וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲדוּ לָהֶם מְאֹד כִּי נִבְלָה עֵשָׂה בִּישְׂרָאֵל לְשֹׁכֵב אֶת בֵּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: (ו) וּבְנֵי יַעֲקֹב עָלוּ מִן חַקְלָא כִּד שָׁמְעוּ וְאֶתְנַסִּיּוּ גְבֵרִיא וְתַקִּיף לָהוּן לְחַדָּא אַרְי קְלָנָא עֵבֶד בִּישְׂרָאֵל לְמִשְׁכָּב עִם בֵּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא כִשֵּׁר לְאַתְעִבְדָּא:

(ח) וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שָׂכֶם בְּנֵי חֲשָׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְכֶם תָּנוּ נָא אֶתְּהָ לֹא לְאִשָּׁה: (ח) וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שָׂכֶם בְּנֵי חֲשָׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְכֶם תָּנוּ נָא אֶתְּהָ לֹא לְאִשָּׁה: (ח) וּמְלִיל חֲמוֹר עֲמַהוּן לְמִימְרָ שָׂכֶם בְּרִי אֶתְרַעֲיֵאת נַפְשִׁיהָ בְּבִרְתְּכוֹן הִבּוּ כְעֵן יֵתָה לִיָּה לְאַנְתּוּ:

(ט) וְהִתְחַתְּנוּ אִתְּנוּ בְּנִתֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ וְאֶת בְּנֵינֵנוּ תִקְחוּ לָכֶם: (ט) וְהִתְחַתְּנוּ אִתְּנוּ בְּנִתֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ וְאֶת בְּנֵינֵנוּ תִקְחוּ לָכֶם: (ט) וְתִתְחַתְּנוּן בְּנָא בְּנִתִיכוֹן תִּתְּנוּן לָנָא וְיֵת בְּנִתְנָא תְּסַבּוֹן לְכוּן:

(י) וְאִתְּנוּ תִשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ וְהָאָחוּזוּ בָּהּ: (י) וְאִתְּנוּ תִשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ וְהָאָחוּזוּ בָּהּ: (י) וְעַמְנָא תִתְּבוּן וְאַרְעָא תְּהִי קְדַמִּיכוֹן תִּיבּוּ וְעִבְדוּ בָּהּ סְחָרְתָא וְאַחְסִינוּ בָּהּ:

(יא) וַיֹּאמֶר שָׂכֶם אֶל אָבִיהָ וְאֶל אַחִיהָ אֲמַעְא חֲן בְּעִינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָנוּ: (יא) וַיֹּאמֶר שָׂכֶם אֶל אָבִיהָ וְאֶל אַחִיהָ אֲמַעְא חֲן בְּעִינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָנוּ: (יא) וַאֲמַר שָׂכֶם לְאָבוּהָא וּלְאַחֵהָא אֲשַׁפַּח רַחֲמִין בְּעִינֵיכוֹן וְדִי תִימְרוּן לִי אֲתָנוּ:

(יב) הֲרָבּוּ עָלַי מְאֹד מוֹהָר וּמִתָּן וְאִתְּנָהּ כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתָנוּ לִי אֶת הַנְּעָר לְאִשָּׁה: (יב) הֲרָבּוּ עָלַי מְאֹד מוֹהָר וּמִתָּן וְאִתְּנָהּ כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתָנוּ לִי אֶת הַנְּעָר לְאִשָּׁה: (יב) אֲסַגּוּ עָלַי לְחַדָּא מוֹהָרִין וּמִתְּנָן וְאִתְּנָן כְּמָא דִּי תִימְרוּן לִי וְהִבּוּ לִי יֵת עֹלָמְתָא לְאַנְתּוּ:

(יג) וַיַּעֲנוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶת שָׂכֶם וְאֶת חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְא אֶת דִּינָה אֶחָתָם: (יג) וַיַּעֲנוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶת שָׂכֶם וְאֶת חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְא אֶת דִּינָה אֶחָתָם: (יג) וְאַתִּיבּוּ בְנֵי יַעֲקֹב יֵת שָׂכֶם וְיֵת חֲמוֹר אָבוּהִי בְּחַכְמָתָא וּמְלִילוֹ דִּי סָאֵב יֵת דִּינָה אֶחָתָהוּן:

(יד) וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת הַדְּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת אֶחָתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא עֹרְלָהּ כִּי חֲרָפָה הוּא לָנוּ: (יד) וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת הַדְּבָר הַזֶּה לָתֵת

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

אֶת אֲחֵתְנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עֶרְלָה כִּי חֲרָפָה הוּא לָנוּ: (יד) וְאָמְרוּ לְהוֹן לֹא נִכּוּל לְמַעֲבַד פְּתַנְמָא הָרִין לְמַתְנוּ יֵת אֲחֵתְנָא לְגִבְרַי דִּי לִיָּה עֶרְלָתָא אַרְי חֲסוּדָא הִיא לָנָא:

(טו) אַף בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כְּמִנּוּ לְהַמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר: (טו) אַף בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כְּמִנּוּ לְהַמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר: (טו) בְּרַם בְּדָא נְתַפְס לְכוּן אִם תִּהְיוּן בְּתַנְא לְמַגְזֵר לְכוּן כָּל דְּכוּרָא:

(טז) וְנִתְנּוּ אֶת בְּנֵתֵינוּ לָכֶם וְאֶת בְּנֵתֵיכֶם נָקַח לָנוּ וְיִשְׁבְּנוּ אִתְכֶם וְהִיִּינוּ לְעַם אֶחָד: (טז) וְנִתְנּוּ אֶת בְּנֵתֵינוּ לָכֶם וְאֶת בְּנֵתֵיכֶם נָקַח לָנוּ וְיִשְׁבְּנוּ אִתְכֶם וְהִיִּינוּ לְעַם אֶחָד: (טז) וְנָתַן יֵת בְּתַנְא לְכוּן וְיֵת בְּנֵתֵיכוּן נִסַּב לָנָא וְנִתְיָב עִמְכוּן וְנָהִי לְעַמָּא חָד:

(יז) וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֲלֵינוּ לְהַמּוֹל וְלִקְחָנוּ אֶת בְּתַנּוּ וְהִלְכְּנוּ: (יז) וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֲלֵינוּ לְהַמּוֹל וְלִקְחָנוּ אֶת בְּתַנּוּ וְהִלְכְּנוּ: (יז) וְאִם לֹא תִקְבְּלוּן מִנְנָא לְמַגְזֵר וְגִבְרַי יֵת בְּרַתְנָא וְגִזִּיל:

(יח) וְיִיטְבוּ דְבַרְיָהֶם בְּעֵינֵי חֲמוּר וּבְעֵינֵי שְׂכָם בְּן חֲמוּר: (יח) וְיִיטְבוּ דְבַרְיָהֶם בְּעֵינֵי חֲמוּר וּבְעֵינֵי שְׂכָם בְּן חֲמוּר: (יח) וְשִׁפְרוּ פְתַנְמִיָּהוּן בְּעֵינֵי חֲמוּר וּבְעֵינֵי שְׂכָם בְּן חֲמוּר:

(יט) וְלֹא אַחַר הַנְּעַר לַעֲשׂוֹת הַדְּבָר כִּי חָפֵץ בַּבַּת יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבֵּד מִכָּל בֵּית אָבִיו: (יט) וְלֹא אַחַר הַנְּעַר לַעֲשׂוֹת הַדְּבָר כִּי חָפֵץ בַּבַּת יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבֵּד מִכָּל בֵּית אָבִיו: (יט) וְלֹא אַחַר עוֹלִימָא לְמַעֲבַד פְּתַנְמָא אַרְי אַתְרֵעֵי בַּבַּת יַעֲקֹב וְהוּא יְקִיר מִכָּל בֵּית אָבִוּהִי:

(כ) וַיִּבֹא חֲמוּר וּשְׂכָם בְּנוֹ אֶל שַׁעַר עִירָם וַיִּדְבְּרוּ אֶל אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: (כ) וַיִּבֹא חֲמוּר וּשְׂכָם בְּנוֹ אֶל שַׁעַר עִירָם וַיִּדְבְּרוּ אֶל אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: (כ) וְאִתָּא חֲמוּר וּשְׂכָם בְּרִיָּה לְתַרְע קְרַתְהוּן וּמִלִּילֹו עִם אֲנָשֵׁי קְרַתְהוּן לְמִיָּרָא:

(כא) הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אֲתַנּוּ וַיִּשְׁבוּ בְּאַרְצָא וַיִּסְתְּרוּ אֶתְהָא וְהָאֲרִץ הִנְהָ רַחֲבַת יָדַיִם לְפָנֵיהֶם אֶת בְּנֵתָם נָקַח לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת בְּנֵתֵינוּ נָתַן לָהֶם: (כא) הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אֲתַנּוּ וַיִּשְׁבוּ בְּאַרְצָא וַיִּסְתְּרוּ אֶתְהָא וְהָאֲרִץ הִנְהָ רַחֲבַת יָדַיִם לְפָנֵיהֶם אֶת בְּנֵתָם נָקַח לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת בְּנֵתֵינוּ נָתַן לָהֶם: (כא) גְּבַרְיָא הָאֵלִין שְׁלָמִין אֲנוּן עִמְנָא וַיִּתִּיבוּן בְּאַרְעָא וַיַּעֲבְדוּן בַּה סְחוּרְתָא וְאַרְעָא הָא פְתִיחַת יְדֵין קְדַמִּיָּהוּן יֵת בְּנֵתִיהוּן נִסַּב לָנָא לְנָשִׁין וְיֵת בְּנֵתְנָא נָתַן לְהוּן:

(כב) אַף בְּזֹאת יֵאוֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשִׁבַּת אֲתַנּוּ לְהִיּוֹת לְעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל זָכָר כְּאֲשֶׁר הֵם נִמְלִיִם: (כב) אַף בְּזֹאת יֵאוֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשִׁבַּת אֲתַנּוּ לְהִיּוֹת לְעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל זָכָר כְּאֲשֶׁר הֵם נִמְלִיִם: (כב) בְּרַם בְּדָא יִתְפַּסוּן לָנָא גּוֹבְרִיא לְמַתְב עִמְנָא לְמַהוּי לְעַמָּא חָד לְמַגְזֵר לָנָא כָּל דְּכוּרָא כְּמָא דִּי אֲנוּן גְּזִירִין:

(כג) מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל בְּהֵמָתָם הִלּוּא לָנוּ הֵם אַף גְּאוּתְהָ לָהֶם וַיִּשְׁבוּ אֲתַנּוּ: (כג) מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל בְּהֵמָתָם הִלּוּא לָנוּ הֵם אַף גְּאוּתְהָ לָהֶם וַיִּשְׁבוּ אֲתַנּוּ: (כג) גִּיתִיָּהוּן וְקִנְיָנְהוּן וְכָל בְּעִירָהוּן הִלָּא דִּילָנָא אֲנוּן בְּרַם נְתַפְס לְהוּן וַיִּתִּיבוּן עִמְנָא:

(כד) וַיִּשְׁמְעוּ אֶל חֲמוּר וְאֶל שְׂכָם בְּנוֹ כָּל יִצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלֹו כָּל זָכָר כָּל יִצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ: (כד) וַיִּשְׁמְעוּ אֶל חֲמוּר וְאֶל שְׂכָם בְּנוֹ כָּל יִצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלֹו כָּל זָכָר כָּל יִצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ: (כד) וְקִבִּילוּ מִן חֲמוּר וּמִן שְׂכָם בְּרִיָּה כָּל נְפִקֵי תַרְע קְרַתִּיָּה וְגִזְרוּ כָּל דְּכוּרָא כָּל נְפִקֵי תַרְע קְרַתִּיָּה:

(כה) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹתָם כְּאָבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שְׂמֻעוֹן וְלוֹי אַחֵי דִינָה אִישׁ חָרְבוּ וַיִּבְאוּ עַל הָעִיר בְּטַח וַיַּהֲרֹגוּ כָּל זָכָר: (כה) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹתָם כְּאָבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שְׂמֻעוֹן וְלוֹי אַחֵי דִינָה אִישׁ חָרְבוּ וַיִּבְאוּ עַל הָעִיר בְּטַח וַיַּהֲרֹגוּ כָּל זָכָר: (כה) וְהוּא בְּיוֹמָא תְלִיתָאָה כִּד תְּקִיפוּ עֲלִיהוּן כְּאִבְיָהוּן וְנִסִּיבוּ תַרְוֵן בְּנֵי יַעֲקֹב שְׂמֻעוֹן וְלוֹי אַחֵי דִינָה גְבַר חֲרַבִּיָּה וְעַלְוֵי עַל קְרַתָּא דִּיתְבוּן לְרַחֲצוֹ וְקִטְלוּ כָּל דְּכוּרָא:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

(כו) וְאֵת חֲמוֹר וְאֵת שָׂכָם בְּנֵי הָרְגוּ לְפִי חָרַב וַיִּקְחוּ אֶת דֵּינָה מִבֵּית שָׂכָם

וַיֵּצְאוּ: (כו) וְאֵת חֲמוֹר וְאֵת שָׂכָם בְּנֵי הָרְגוּ לְפִי חָרַב וַיִּקְחוּ אֶת דֵּינָה מִבֵּית שָׂכָם וַיֵּצְאוּ:

(כו) וְיַת חֲמוֹר וְיַת שָׂכָם בְּרִיחַ קָטְלוּ לְפָתְנָם דְּחָרַב וּדְבָרוּ יַת דֵּינָה מִבֵּית שָׂכָם וּנְפָקוּ:

(כז) בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים וַיִּבְזוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אַחֲוֹתָם: (כז) בְּנֵי יַעֲקֹב

בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים וַיִּבְזוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אַחֲוֹתָם: (כז) בְּנֵי יַעֲקֹב עָלוּ לְחַלְצָא קְטִילֵיא וּבְזוּ קְרַתָא

דִּי סְאִיבוּ אַחְתָּהוֹן:

(כח) אֵת צֹאנָם וְאֵת בְּקָרָם וְאֵת חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר בְּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה

לְקַחוּ: (כח) אֵת צֹאנָם וְאֵת בְּקָרָם וְאֵת חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר בְּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לְקַחוּ:

(כח) יַת עֲנָהוֹן וְיַת תּוֹרָהוֹן וְיַת חֲמֹרֵיהֶוֹן וְיַת דִּי בְקָרְתָא וְיַת דִּי בְחַקְלָא בְּזוּ:

(כט) וְאֵת כָּל חֵילָם וְאֵת כָּל טַפָּם וְאֵת נְשֵׂיהֶם שָׁבוּ וַיִּבְזוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בַּבַּיִת:

(כט) וְאֵת כָּל חֵילָם וְאֵת כָּל טַפָּם וְאֵת נְשֵׂיהֶם שָׁבוּ וַיִּבְזוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בַּבַּיִת: (כט) וְיַת כָּל

נְכִסְיהֶוֹן וְיַת כָּל טַפְלֵהוֹן וְיַת נְשֵׂיהֶוֹן שָׁבוּ וּבְזוּ וְיַת כָּל דִּי בַבַּיִתָא:

(ל) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל שְׁמֵעוּן וְאֵל לְוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישְׁנִי בְיֹשֵׁב הָאָרֶץ

בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרָזִי וְאֲנִי מֵתִי מִסַּפֵּר וְנֹאסְפוּ עָלַי וְהַכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: (ל)

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל שְׁמֵעוּן וְאֵל לְוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישְׁנִי בְיֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרָזִי

וְאֲנִי מֵתִי מִסַּפֵּר וְנֹאסְפוּ עָלַי וְהַכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: (ל) וַאֲמַר יַעֲקֹב לְשְׁמֵעוּן וּלְלֵוִי עֲכַרְתֶּן

יַתִּי לְמִתּוֹן דְּכַבוּ בִּינְנָא וּבִין יְתָבִי אַרְעָא בַּכְּנַעֲנָאָה וּבַפְּרָזָאָה וְאֲנָא עִם דְּמַנְיֵן וַיִּתְפַּנְשׁוּן עָלַי וַיִּמְחַנְוּנִי

וְאֶשְׁתַּצִּי אֲנָא וְאֲנִשׁ בֵּיתִי:

(לא) וַיֹּאמְרוּ הַכּוֹזֵנָה יַעֲשֶׂה אֶת אַחֲוֹתֵינוּ: (לא) וַיֹּאמְרוּ הַכּוֹזֵנָה יַעֲשֶׂה אֶת אַחֲוֹתֵנוּ: (לא)

וְאֲמַרוּ הַכְּנַפְקַת בְּרָא יַתְעַבַד (נ"א, יַעֲבַד יַת) לְאַחְתָּנָא:

(א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית אֵל וְשָׁב שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ

לְאֵל הַנְּרָאָה אֱלֹהֵי בְּרַחֲמֵי מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִידָ: (א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה

בֵּית אֵל וְשָׁב שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הַנְּרָאָה אֱלֹהֵי בְּרַחֲמֵי מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִידָ: (א) וַאֲמַר יְיָ

לְיַעֲקֹב קוּם סַק לְבֵית אֵל וְתִיב תַּמּוֹן וְעַבַד תַּמּוֹן מִדְּבַחָא לְאַלְהָא דְאַתְגְּלִי לֹךְ בְּמַעֲרֵקָךְ מִן קְדָם עֲשׂוֹ אַחִידָ:

(ב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֹּכַח אֲשֶׁר

בְּתַכְכֶּם וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׁמֹלְתֵיכֶם: (ב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל אֲשֶׁר עִמּוֹ

הִסְרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֹּכַח אֲשֶׁר בְּתַכְכֶּם וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׁמֹלְתֵיכֶם: (ב) וַאֲמַר יַעֲקֹב לְאַנְשׁ בֵּיתֵיהָ

וּלְכָל דִּי עַמִּיחָ אַעֲדוּ יַת טַעוּת עַמְמִיא דִּי בִּינִיכּוֹן וְאַדְבּוּ וְשִׁנוּ כְּסוּתִכּוֹן:

(ג) וְנִקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית אֵל וְאַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אֹתִי בְּיוֹם צַרְתִּי

וַיְהִי עַמְדֵי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי: (ג) וְנִקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית אֵל וְאַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל

הָעֵנָה אֹתִי בְּיוֹם צַרְתִּי וַיְהִי עַמְדֵי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי: (ג) וְנִקְוִים וְנִסְק לְבֵית אֵל וְאַעֲבַד תַּמּוֹן

מִדְּבַחָא לְאַלְהָא דְקַבֵּל צְלוֹתֵי בְּיוֹמָא דְעַקְתִּי וְהוּחָ מִיִּמְרֵיהָ בְּסַעֲדֵי בְּאַרְחָא דִּי אֲזֻלִּית:

(ד) וַיִּתְּנוּ אֵל יַעֲקֹב אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַנֹּכַח אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֵת הַנְּזָמִים אֲשֶׁר

בְּאֲזִנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֲלֹהָ אֲשֶׁר עִם שָׂכָם: (ד) וַיִּתְּנוּ אֵל יַעֲקֹב אֶת

כָּל אֱלֹהֵי הַנֹּכַח אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֵת הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאֲזִנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֲלֹהָ

אֲשֶׁר עִם שָׂכָם: (ד) וַיְהִי לְיַעֲקֹב יַת כָּל טַעוּת עַמְמִיא דִּי בִּידֵיהֶוֹן וְיַת קְדֻשָׂיא דִּי בְּאֲזִנֵיהֶוֹן וְטַמַר יַתְהוֹן

יַעֲקֹב תַּחַת בְּטָמָא דִּי עִם שָׂכָם:

(ה) וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי

יַעֲקֹב: (ה) וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי

יַעֲקֹב: (ה) וְנִסְלוּ וְהוּחַ דְּחַלָא דִּי עַל עַמְמִיא דִּי בְּקִרְוֵי סַחְרֵיהֶוֹן וְלֹא רָדְפוּ בְּתַר בְּנֵי יַעֲקֹב:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

- (ו) וַיָּבֵא יַעֲקֹב לְיִזְחָה אֲשֶׁר בְּאֶרְצוֹ כְּנָעַן הוּא בֵּית אֵל הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ:
 (ז) וַיָּבֵא יַעֲקֹב לְיִזְחָה אֲשֶׁר בְּאֶרְצוֹ כְּנָעַן הוּא בֵּית אֵל הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ:
 (ח) וְאֵתָא יַעֲקֹב לְלוֹזוֹ דִּי בְּאֶרְעָא דְכְנַעַן הִיא בֵּית אֵל הוּא וְכָל עַמֵּיהּ:
 (ט) וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹהֵי הַבְּרָחוֹ מִפְּנֵי אַחִיו: (י) וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹהֵי הַבְּרָחוֹ מִפְּנֵי אַחִיו: (יא) וּבָנָא תַמְּוֹן מִדְּבַחָא וַיִּקְרָא לְאֵתְרָא אֵל בֵּית אֵל אַרְי תַּמְּוֹן אֲתַגְלִי לִיהּ יְיָ בְּמַעֲרֻקְהֵיהּ מִן קַדְשֵׁיהּ אַחִוּהִי:
 (יב) וְתַמְתָּ דְּבִרְהָ מִינְקַת רְבִקָּה וְתַקְבֵּר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאֵלוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלוֹן בְּכוֹתָ: (יג) וְתַמְתָּ דְּבִרְהָ מִינְקַת רְבִקָּה וְתַקְבֵּר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאֵלוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלוֹן בְּכוֹתָ: (יד) וּמִיַּת דְּבוּרָה מִנְקַתָּא דְּרִבְקָה וְאֲתַקְבַּרְתָּ מְלָרַע לְבֵית אֵל בְּשִׁפּוּלֵי מִישְׁרָא וַיִּקְרָא שְׁמֵיהּ מִישֵׁר בְּכִיתָא:
 (טו) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֵל יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹאוֹ מִפְּדוֹן אָרֶם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: (טז) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֵל יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹאוֹ מִפְּדוֹן אָרֶם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: (יז) וְאֲתַגְלִי יְיָ לְיַעֲקֹב עוֹד בְּמִיתוּהֵי מִפְּדוֹן אָרֶם וּבְרִיף יְתִיהָ:
 (יח) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: (יט) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: (כ) וַיֹּאמֶר לִיהּ יְיָ שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא יִתְקַרֵּי שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְהֵא שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא יְת שְׁמִיהּ יִשְׂרָאֵל:
 (כא) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וְרִבְהָ גוֹי וְקַהֲלֵי גוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמְלָכִים מִחֲלָצִיךָ יֵצְאוּ: (כב) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וְרִבְהָ גוֹי וְקַהֲלֵי גוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמְלָכִים מִחֲלָצִיךָ יֵצְאוּ: (כג) וַיֹּאמֶר לִיהּ יְיָ אֲנָא אֵל שְׂדֵי פּוּשׁ וּסְגִי עִם וּכְנֻשַׁת שְׁבָטִין יְהֵא מִנֶּךָ וּמְלָכִין דְּשִׁלְטִין בְּעַמְמֵיךָ מִנֶּךָ יִפְקוּן:
 (כד) וְאֵת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיִּצְחָק לָךְ אֲתַנְנָה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֲתַן אֶת הָאֶרֶץ: (כה) וְאֵת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיִּצְחָק לָךְ אֲתַנְנָה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֲתַן אֶת הָאֶרֶץ: (כו) וְיֵת אֶרְעָא דִּי יְהִבִּית לְאַבְרָהָם וְלִיִּצְחָק לָךְ אֲתַנְנָה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֲתַן יְת אֶרְעָא:
 (כז) וַיַּעַל מַעְלֵיו אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֹתוֹ: (כח) וַיַּעַל מַעְלֵיו אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֹתוֹ: (כט) וְאֶסְתַּלַּק מִעֲלוֹהֵי יִקְרָא דִּי בְּאֵתְרָא דִּי מַלְיֵל עַמִּיהּ:
 (ל) וַיַּעַב יַעֲקֹב מִצַּעֲבָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֹתוֹ מִצַּעֲבַת אָבִן וַיִּסַּף עָלֶיהָ נֶסֶף וַיַּעַק עָלֶיהָ שְׁמוֹן: (לא) וַיַּעַב יַעֲקֹב מִצַּעֲבָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֹתוֹ מִצַּעֲבַת אָבִן וַיִּסַּף עָלֶיהָ נֶסֶף וַיַּעַק עָלֶיהָ שְׁמוֹן: (לב) וְאֶסְתַּלַּק מִעֲלוֹהֵי יִקְרָא דִּי מַלְיֵל עַמִּיהּ קַמַּת אֲבָנָא וְאֶסְיַף עֲלָהּ נְסוּכִין וְאָרִיק עֲלָהּ מִשְׁחָא:
 (לג) וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית אֵל: (לד) וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית אֵל: (לה) וַיִּקְרָא יַעֲקֹב יְת שְׁמָא דְאֵתְרָא דִּי מַלְיֵל עַמִּיהּ תַּמְּוֹן יְיָ בֵּית אֵל:
 (לו) וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי עוֹד כְּבָרַת הָאֶרֶץ לְבּוֹא אֶפְרַתָּה וְתַלְדֵי רַחֵל וְתַקְשׁ בְּלִדְתָּהּ: (לז) וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי עוֹד כְּבָרַת הָאֶרֶץ לְבּוֹא אֶפְרַתָּה וְתַלְדֵי רַחֵל וְתַקְשׁ בְּלִדְתָּהּ: (לח) וּנְסִלוּ מִבֵּית אֵל וְהָוּה עוֹד כְּרוּבַת אֶרְעָא לְמִיעַל לְאַפְרַתָּה וְלִילִידַת רַחֵל וְקִשְׂיַאת בְּמִילְדָה:
 (לט) וַיְהִי בְּהַקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וְתַאמֵּר לָהּ הַמִּילְדַת אֵל תִּירְאִי כִּי גַם זֶה לָךְ בּוֹן:
 (מ) וַיְהִי בְּהַקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וְתַאמֵּר לָהּ הַמִּילְדַת אֵל תִּירְאִי כִּי גַם זֶה לָךְ בּוֹן: (מא) וְהָוּה בְּקִשְׂיוּתָהּ בְּמִילְדָה וְאִמְרַת לָהּ חִיתָא לֹא תִתְחַלֵּי אַרְי אִף דִּין לִיהּ בְּרִי:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

- (יח) וַיְהִי בַעֲצַת נִפְשָׁה כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בְּנִימִין:
 (יח) וַיְהִי בַעֲצַת נִפְשָׁה כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בְּנִימִין: (יח) וַהֲוֶה בַּמִּפְק
 נִפְשָׁה אָרִי מִיַּתַּת (נ"א, מִיַּתַּת) וְקִרְתָּ שְׁמִיָּה בַּר דָּוִי וְאָבִוּהִי קָרָא לִיָּה בְּנִימִין:
 (יט) וַתָּמַת רָחֵל וַתִּקְבֹּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרַתָּה הוּא בֵּית לָחֶם: (יט) וַתָּמַת רָחֵל וַתִּקְבֹּר
 בְּדֶרֶךְ אֶפְרַתָּה הוּא בֵּית לָחֶם: (יט) וּמִיַּתַּת רָחֵל וְאֶת־קִבְרָתָהּ בְּאַרְחַ אֶפְרַתָּה הִיא בֵּית לָחֶם:
 (כ) וַיַּעֲב יַעֲקֹב מִצְבָּה עַל קִבְרָתָהּ הוּא מִצְבַּת קִבְרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם: (כ) וַיַּעֲב
 יַעֲקֹב מִצְבָּה עַל קִבְרָתָהּ הוּא מִצְבַּת קִבְרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם: (כ) וְאָקִים יַעֲקֹב קִמְתָּא עַל קִבְרָתָהּ
 הִיא קִמְתָּא קִבְרָתָהּ דְּרָחֵל עַד יוֹמָא דִּיּוֹ:
 (כא) וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְלָה מִהֲלָאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר: (כא) וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְלָה
 מִהֲלָאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר: (כא) וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרַס מִשְׁכְּנֵיהּ מִלְּהָלָא לְמִגְדַּלָּא דְעֵדֶר:
 (כב) וַיְהִי בְּשָׁכְנוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָה הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה פִּילְגֶשֶׁת
 אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר: (כב) וַיְהִי בְּשָׁכְנוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָה
 הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה פִּילְגֶשֶׁת אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם
 עָשָׂר: (כב) וַהֲוֶה בַּר שָׂרָא יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא הַהִיא וְאָזַל רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב עִם בְּלָהָה לְחִינְתָּא דְאַבְוּהִי וַיִּשְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל וַהֲוֶה בְנֵי יַעֲקֹב תְּרֵי עָסָר:
 (כג) בְּנֵי לָאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלוֹי וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁכָר וַזְּבֻלּוֹן: (כג) בְּנֵי
 לָאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלוֹי וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁכָר וַזְּבֻלּוֹן: (כג) בְּנֵי לָאָה בְּיִכְרָא דְיַעֲקֹב
 רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלוֹי וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁכָר וַזְּבֻלּוֹן:
 (כד) בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבְנִימִין: (כד) בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבְנִימִין: (כד) בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבְנִימִין:
 (כה) וּבְנֵי בְלָהָה שְׁפַחַת רָחֵל דִּן וְנִפְתָּלִי: (כה) וּבְנֵי בְלָהָה שְׁפַחַת רָחֵל דִּן וְנִפְתָּלִי: (כה)
 וּבְנֵי בְלָהָה אִמְתָּא דְרָחֵל דִּן וְנִפְתָּלִי:
 (כו) וּבְנֵי זְלֶפְחָה שְׁפַחַת לָאָה גֵּד וְאֲשֶׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ בְּפָדָן אַרְם:
 (כו) וּבְנֵי זְלֶפְחָה שְׁפַחַת לָאָה גֵּד וְאֲשֶׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ בְּפָדָן אַרְם: (כו) וּבְנֵי זְלֶפְחָה
 אִמְתָּא דְלָאָה גֵּד וְאֲשֶׁר אֵלֶּיּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב דִּי אֶת־יָלְדוּ לִיָּה בְּפָדָן אַרְם:
 (כז) וַיָּבֵא יַעֲקֹב אֶל יַעֲחָק אָבִיו מִמְרָא קְרִית הָאֲרַבַּע הוּא חֲבֵרוֹן אֲשֶׁר גֵּר שָׁם
 אַבְרָהָם וַיַּעֲחָק: (כז) וַיָּבֵא יַעֲקֹב אֶל יַעֲחָק אָבִיו מִמְרָא קְרִית הָאֲרַבַּע הוּא חֲבֵרוֹן אֲשֶׁר גֵּר
 שָׁם אַבְרָהָם וַיַּעֲחָק: (כז) וְאֶתָּא יַעֲקֹב לֹת יַעֲחָק אָבִוּהִי מִמְרָא קְרִית אַרְבַּע הִיא חֲבֵרוֹן דִּי דֵר תַּמּוֹן
 אַבְרָהָם וַיַּעֲחָק:
 (כח) וַיְהִי יוֹמֵי יַעֲחָק מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: (כח) וַיְהִי יוֹמֵי יַעֲחָק מֵאֵת שָׁנָה
 וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: (כח) וַהֲוֶה יוֹמֵי יַעֲחָק מֵאֵה וַתַּמְנֵן שְׁנַיִן:
 (כט) וַיַּגֹּעַ יַעֲחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֵף אֶל עַמּוּי זָקֵן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשׂוֹ
 וַיַּעֲקֹב בְּנָיו: (כט) וַיַּגֹּעַ יַעֲחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֵף אֶל עַמּוּי זָקֵן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשׂוֹ
 וַיַּעֲקֹב בְּנָיו: (כט) וְאַתְּנַגִּיד יַעֲחָק וּמִיַּת וְאַתְּנַגִּישׁ לְעַמִּיָּה סִיב וּשְׁבַע יוֹמִין וַקְבְּרוּ יְתִיָּה עֵשׂוֹ וַיַּעֲקֹב בְּנוֹהִי:
 לוֹ (א) וְאֵלֶּה תְּלֻדוֹת עֵשׂוֹ הוּא אָדוּם: (א) וְאֵלֶּה תְּלֻדוֹת עֵשׂוֹ הוּא אָדוּם: (א) וְאֵלֶּיּוֹ
 תּוֹלְדַת עֵשׂוֹ הוּא אָדוּם:
 (ב) עֵשׂוֹ לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת בְּנָעֵן אֶת עֵדָה בַּת אֵילֹן הַחַתִּי וְאֶת אֶהְלִיבְמָה
 בַּת עֵנָה בַּת צְבָעוֹן הַחַוִּי: (ב) עֵשׂוֹ לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת בְּנָעֵן אֶת עֵדָה בַּת אֵילֹן
 הַחַתִּי וְאֶת אֶהְלִיבְמָה בַּת עֵנָה בַּת צְבָעוֹן הַחַוִּי: (ב) עֵשׂוֹ נָסִיב יְתִיָּה מִבְּנוֹת בְּנָעֵן יְתִיָּה עֵדָה בַּת
 אֵילֹן חַתָּאָה וְיְתִיָּה אֶהְלִיבְמָה בַּת עֵנָה בַּת צְבָעוֹן חַוָּאָה:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

- (ג) וְאֵת בְּשֵׁמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אַחֹת נְבִיֹת: (ג) וְאֵת בְּשֵׁמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אַחֹת נְבִיֹת: (ג) וְיֵת בְּשֵׁמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אַחֹת נְבִיֹת: (ג) וְיֵת בְּשֵׁמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אַחֹת נְבִיֹת:
- (ד) וַתֵּלֶד עֵדָה לְעִשׂוֹ אֵת אֱלִיפֹז וּבְשֵׁמַת יֶלְדָה אֵת רְעוּאֵל: (ד) וַתֵּלֶד עֵדָה לְעִשׂוֹ אֵת אֱלִיפֹז וּבְשֵׁמַת יֶלְדָה אֵת רְעוּאֵל: (ד) וַתֵּלֶד עֵדָה לְעִשׂוֹ אֵת אֱלִיפֹז וּבְשֵׁמַת יֶלְדָה אֵת רְעוּאֵל:
- (ה) וְאֶהְלִיבְמָה יֶלְדָה אֵת יַעֲשׂוֹ (יַעֲשׂוֹ) וְאֵת יַעֲלָם וְאֵת קָרַח אֵלֶּה בְּנֵי עִשׂוֹ אֲשֶׁר יֵלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: (ה) וְאֶהְלִיבְמָה יֶלְדָה אֵת יַעֲשׂוֹ (יַעֲשׂוֹ) וְאֵת יַעֲלָם וְאֵת קָרַח אֵלֶּה בְּנֵי עִשׂוֹ אֲשֶׁר יֵלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: (ה) וְאֶהְלִיבְמָה יֶלְדָה אֵת יַעֲשׂוֹ (יַעֲשׂוֹ) וְאֵת יַעֲלָם וְאֵת קָרַח אֵלֶּה בְּנֵי עִשׂוֹ אֲשֶׁר יֵלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: (ה) וְאֶהְלִיבְמָה יֶלְדָה אֵת יַעֲשׂוֹ (יַעֲשׂוֹ) וְאֵת יַעֲלָם וְאֵת קָרַח אֵלֶּה בְּנֵי עִשׂוֹ אֲשֶׁר יֵלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
- (ו) וַיִּקַּח עִשׂוֹ אֵת נָשָׁיו וְאֵת בְּנָיו וְאֵת בְּנֹתָיו וְאֵת כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֵת מִקְנֵהוּ וְאֵת כָּל בְּהֵמָתוֹ וְאֵת כָּל קַנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו: (ו) וַיִּקַּח עִשׂוֹ אֵת נָשָׁיו וְאֵת בְּנָיו וְאֵת בְּנֹתָיו וְאֵת כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֵת מִקְנֵהוּ וְאֵת כָּל בְּהֵמָתוֹ וְאֵת כָּל קַנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו: (ו) וַיִּדְבַר עִשׂוֹ יָת נְשׁוֹתָיו וְיָת בְּנֹתָיו וְיָת כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתָהּ וְיָת גִּיתוֹהֵי וְיָת כָּל בְּעִירָהּ וְיָת כָּל קַנְיָנֶיהָ דֵּי קָנָא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵל לְאֶרְעָא אַחֲרֵי מִן קָדָם יַעֲקֹב אַחֲוָהּ:
- (ז) כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רַב מִשְׁבֵּת יַחֲדוֹ וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לְשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם: (ז) כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רַב מִשְׁבֵּת יַחֲדוֹ וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לְשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם: (ז) אֲרִי הָיָה קַנְיָנֵהוּן סְגִי מִלְמַתְבַּ כְּחָדָא וְלֹא יָכִילַת אֲרַע תּוֹתְבּוֹתֵהוּן לְסוֹבְרָא יִתְהוּן מִן קָדָם גִּיתֵיהוּן:
- (ח) וַיֵּשֶׁב עִשׂוֹ בְּהַר שִׁעִיר עִשׂוֹ הוּא אֲדוֹם: (ח) וַיֵּשֶׁב עִשׂוֹ בְּהַר שִׁעִיר עִשׂוֹ הוּא אֲדוֹם: (ח) וַיֵּשֶׁב עִשׂוֹ בְּהַר שִׁעִיר עִשׂוֹ הוּא אֲדוֹם: (ח) וַיֵּשֶׁב עִשׂוֹ בְּהַר שִׁעִיר עִשׂוֹ הוּא אֲדוֹם:
- (ט) וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עִשׂוֹ אָבִי אֲדוֹם בְּהַר שִׁעִיר: (ט) וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עִשׂוֹ אָבִי אֲדוֹם בְּהַר שִׁעִיר: (ט) וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עִשׂוֹ אָבִי אֲדוֹם בְּהַר שִׁעִיר: (ט) וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עִשׂוֹ אָבִי אֲדוֹם בְּהַר שִׁעִיר:
- (י) אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי עִשׂוֹ אֱלִיפֹז בֶּן עֵדָה אֵשֶׁת עִשׂוֹ רְעוּאֵל בֶּן בְּשֵׁמַת אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (י) אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי עִשׂוֹ אֱלִיפֹז בֶּן עֵדָה אֵשֶׁת עִשׂוֹ רְעוּאֵל בֶּן בְּשֵׁמַת אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (י) אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי עִשׂוֹ אֱלִיפֹז בֶּן עֵדָה אֵשֶׁת עִשׂוֹ רְעוּאֵל בֶּן בְּשֵׁמַת אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (י) אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי עִשׂוֹ אֱלִיפֹז בֶּן עֵדָה אֵשֶׁת עִשׂוֹ רְעוּאֵל בֶּן בְּשֵׁמַת אֵשֶׁת עִשׂוֹ:
- (יא) וַיְהִי בְּנֵי אֱלִיפֹז תִּימָן אֹמֶר צָפוֹ וְגַעְתָּם וַקְנֹז: (יא) וַיְהִי בְּנֵי אֱלִיפֹז תִּימָן אֹמֶר צָפוֹ וְגַעְתָּם וַקְנֹז: (יא) וַיְהִי בְּנֵי אֱלִיפֹז תִּימָן אֹמֶר צָפוֹ וְגַעְתָּם וַקְנֹז: (יא) וַיְהִי בְּנֵי אֱלִיפֹז תִּימָן אֹמֶר צָפוֹ וְגַעְתָּם וַקְנֹז:
- (יב) וַתִּמְנַע הָיְתָה פִּילְגֶשׁ לְאֱלִיפֹז בֶּן עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְאֱלִיפֹז אֵת עֵמְלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (יב) וַתִּמְנַע הָיְתָה פִּילְגֶשׁ לְאֱלִיפֹז בֶּן עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְאֱלִיפֹז אֵת עֵמְלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (יב) וַתִּמְנַע הָיְתָה פִּילְגֶשׁ לְאֱלִיפֹז בֶּן עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְאֱלִיפֹז אֵת עֵמְלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (יב) וַתִּמְנַע הָיְתָה פִּילְגֶשׁ לְאֱלִיפֹז בֶּן עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְאֱלִיפֹז אֵת עֵמְלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה אֵשֶׁת עִשׂוֹ:
- (יג) וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזָרַח שְׁמָה וּמְזָה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בְּשֵׁמַת אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (יג) וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזָרַח שְׁמָה וּמְזָה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בְּשֵׁמַת אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (יג) וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזָרַח שְׁמָה וּמְזָה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בְּשֵׁמַת אֵשֶׁת עִשׂוֹ: (יג) וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזָרַח שְׁמָה וּמְזָה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בְּשֵׁמַת אֵשֶׁת עִשׂוֹ:
- (יד) וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֶהְלִיבְמָה בַת עֵנָה בַת צַבְעוֹן אֵשֶׁת עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְעִשׂוֹ אֵת יַעֲשׂוֹ (יַעֲשׂוֹ) וְאֵת יַעֲלָם וְאֵת קָרַח: (יד) וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֶהְלִיבְמָה בַת עֵנָה בַת צַבְעוֹן אֵשֶׁת עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְעִשׂוֹ אֵת יַעֲשׂוֹ (יַעֲשׂוֹ) וְאֵת יַעֲלָם וְאֵת קָרַח: (יד) וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֶהְלִיבְמָה בַת עֵנָה בַת צַבְעוֹן אֵשֶׁת עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְעִשׂוֹ אֵת יַעֲשׂוֹ (יַעֲשׂוֹ) וְאֵת יַעֲלָם וְאֵת קָרַח: (יד) וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֶהְלִיבְמָה בַת עֵנָה בַת צַבְעוֹן אֵשֶׁת עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְעִשׂוֹ אֵת יַעֲשׂוֹ (יַעֲשׂוֹ) וְאֵת יַעֲלָם וְאֵת קָרַח:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

(טו) אֱלֹהֵי אֱלֹפִי בְּנֵי עֲשׂוֹ בְּנֵי אֲלִיפֹז בְּכוֹר עֲשׂוֹ אֱלֹהֵי תִימָן אֱלֹהֵי אוֹמֵר אֱלֹהֵי עֵפֹ אֱלֹהֵי קִנּוֹ: (טו) אֱלֹהֵי אֱלֹפִי בְּנֵי עֲשׂוֹ בְּנֵי אֲלִיפֹז בְּכוֹר עֲשׂוֹ אֱלֹהֵי תִימָן אֱלֹהֵי אוֹמֵר אֱלֹהֵי עֵפֹ אֱלֹהֵי קִנּוֹ: (טו) אֱלֹהֵי רַבְרָבִי בְּנֵי עֲשׂוֹ בְּנֵי אֲלִיפֹז בּוֹקְרָא דְעֲשׂוֹ רַבָּא תִימָן רַבָּא אוֹמֵר רַבָּא עֵפֹ רַבָּא קִנּוֹ:

(טז) אֱלֹהֵי קִרְחָ אֱלֹהֵי גַעְתָּם אֱלֹהֵי עַמְלָק אֱלֹהֵי אֲלִיפֹז בְּאֶרֶץ אֲדוֹם אֱלֹהֵי בְּנֵי עֵדָה: (טז) אֱלֹהֵי קִרְחָ אֱלֹהֵי גַעְתָּם אֱלֹהֵי עַמְלָק אֱלֹהֵי אֲלִיפֹז בְּאֶרֶץ אֲדוֹם אֱלֹהֵי בְּנֵי עֵדָה: (טז) רַבָּא קִרְחָ רַבָּא גַעְתָּם רַבָּא עַמְלָק אֱלֹהֵי רַבְרָבִי דְאֲלִיפֹז בְּאֶרֶץ דְאֲדוֹם אֱלֹהֵי בְּנֵי עֵדָה:

(יז) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן עֲשׂוֹ אֱלֹהֵי נַחַת אֱלֹהֵי זֶרַח אֱלֹהֵי שְׁמָה אֱלֹהֵי מְזֵה אֱלֹהֵי אֲלֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוֹם אֱלֹהֵי בְּנֵי בְּשִׁמַּת אֲשֶׁת עֲשׂוֹ: (יז) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן עֲשׂוֹ אֱלֹהֵי נַחַת אֱלֹהֵי זֶרַח אֱלֹהֵי שְׁמָה אֱלֹהֵי מְזֵה אֱלֹהֵי אֲלֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוֹם אֱלֹהֵי בְּנֵי בְּשִׁמַּת אֲשֶׁת עֲשׂוֹ: (יז) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן עֲשׂוֹ רַבָּא נַחַת רַבָּא זֶרַח רַבָּא שְׁמָה רַבָּא מְזֵה אֱלֹהֵי רַבְרָבִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ (ד)אֲדוֹם אֱלֹהֵי בְּנֵי בְּשִׁמַּת אֲשֶׁת עֲשׂוֹ:

(יח) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי אֶהְלִיבְמָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ אֱלֹהֵי יְעוֹשׁ אֱלֹהֵי יַעֲלָם אֱלֹהֵי קִרְחָ אֱלֹהֵי אֲלֹפִי אֶהְלִיבְמָה בֵּת עֵנָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ: (יח) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי יְעוֹשׁ אֱלֹהֵי יַעֲלָם אֱלֹהֵי קִרְחָ אֱלֹהֵי אֶהְלִיבְמָה בֵּת עֵנָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ: (יח) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי אֶהְלִיבְמָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ רַבָּא יְעוֹשׁ רַבָּא יַעֲלָם רַבָּא קִרְחָ אֱלֹהֵי רַבְרָבִי אֶהְלִיבְמָה בֵּת עֵנָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ:

(יט) אֱלֹהֵי בְּנֵי עֲשׂוֹ וְאֱלֹהֵי אֲלֹפִיָּהֶם הוּא אֲדוֹם: (יט) אֱלֹהֵי בְּנֵי עֲשׂוֹ וְאֱלֹהֵי אֲלֹפִיָּהֶם הוּא אֲדוֹם: (יט) אֱלֹהֵי בְּנֵי עֲשׂוֹ וְאֱלֹהֵי אֲלֹפִיָּהֶם הוּא אֲדוֹם: (יט) אֱלֹהֵי בְּנֵי עֲשׂוֹ וְאֱלֹהֵי אֲלֹפִיָּהֶם הוּא אֲדוֹם:

(כ) אֱלֹהֵי בְּנֵי שְׁעִיר הַחֲרִי יִשְׁבִּי הָאֶרֶץ לֹטֵן וְשׁוֹבֵל וְצִבְעוֹן וְעֵנָה: (כ) אֱלֹהֵי בְּנֵי שְׁעִיר הַחֲרִי יִשְׁבִּי הָאֶרֶץ לֹטֵן וְשׁוֹבֵל וְצִבְעוֹן וְעֵנָה: (כ) אֱלֹהֵי בְּנֵי שְׁעִיר הַחֲרִי יִשְׁבִּי הָאֶרֶץ לֹטֵן וְשׁוֹבֵל וְצִבְעוֹן וְעֵנָה:

(כא) וְדִשׁוֹן וְאֶצֶר וְדִשׁוֹן אֱלֹהֵי אֲלֹפִי הַחֲרִי בְּנֵי שְׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוֹם: (כא) וְדִשׁוֹן וְאֶצֶר וְדִשׁוֹן וְאֶצֶר וְדִשׁוֹן אֱלֹהֵי רַבְרָבִי חוֹרָאֵי בְּנֵי שְׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוֹם:

(כב) וַיְהִי בְּנֵי לֹטֵן חֲרִי וְהִימָם וְאַחֲזוֹת לֹטֵן תִּמְנַעַ: (כב) וַיְהִי בְּנֵי לֹטֵן חֲרִי וְהִימָם וְאַחֲזוֹת לֹטֵן תִּמְנַעַ: (כב) וְהוּוּ בְּנֵי לֹטֵן חוֹרִי וְהִימָם וְאַחֲזוֹתֵיהּ דְלֹטֵן תִּמְנַעַ:

(כג) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי שׁוֹבֵל עֲלֹן וּמְנַחַת וְעֵיבָל שְׁפֹ וְאוֹנָם: (כג) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי שׁוֹבֵל עֲלֹן וּמְנַחַת וְעֵיבָל שְׁפֹ וְאוֹנָם: (כג) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי שׁוֹבֵל עֲלֹן וּמְנַחַת וְעֵיבָל שְׁפֹ וְאוֹנָם:

(כד) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי צִבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מֵצָא אֶת הַיָּמִם בַּמִּדְבָּר בְּרַעְתּוֹ אֶת הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו: (כד) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי צִבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מֵצָא אֶת הַיָּמִם בַּמִּדְבָּר בְּרַעְתּוֹ אֶת הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו: (כד) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי צִבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה דִּי אֲשַׁפַּח יַת גְּבַרְיָא בְּמִדְבָּרָא פִּד הוּוּה דְעִי יַת חֲמֹרִיָא לְצִבְעוֹן אָבִיו:

(כה) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי עֵנָה דִשׁוֹן וְאֶהְלִיבְמָה בֵּת עֵנָה: (כה) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי עֵנָה דִשׁוֹן וְאֶהְלִיבְמָה בֵּת עֵנָה: (כה) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי עֵנָה דִשׁוֹן וְאֶהְלִיבְמָה בֵּת עֵנָה:

(כו) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי דִישׁוֹן חֲמֵדוֹ וְאֲשִׁבּוֹ וַיִּתְרוֹ וּכְרוֹ: (כו) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי דִישׁוֹן חֲמֵדוֹ וְאֲשִׁבּוֹ וַיִּתְרוֹ וּכְרוֹ: (כו) וְאֱלֹהֵי בְּנֵי דִישׁוֹן חֲמֵדוֹ וְאֲשִׁבּוֹ וַיִּתְרוֹ וּכְרוֹ:

(כז) אֱלֹהֵי בְּנֵי אֶצֶר בְּלָהוּ וְזַעוֹן וְעַקוֹ: (כז) אֱלֹהֵי בְּנֵי אֶצֶר בְּלָהוּ וְזַעוֹן וְעַקוֹ: (כז) אֱלֹהֵי בְּנֵי אֶצֶר בְּלָהוּ וְזַעוֹן וְעַקוֹ:

(כח) אֱלֹהֵי בְּנֵי דִישׁוֹן עוֹיָז וְאֶרְוֹ: (כח) אֱלֹהֵי בְּנֵי דִישׁוֹן עוֹיָז וְאֶרְוֹ: (כח) אֱלֹהֵי בְּנֵי דִישׁוֹן עוֹיָז וְאֶרְוֹ:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

- (כט) אֵלֶּה אֲלוֹפֵי הַחֲרֵי אֲלוֹף לֹטֵן אֲלוֹף שׁוּבֵל אֲלוֹף עֲבֵעוֹן אֲלוֹף עֲנָה: (כט) אֵלֶּה אֲלוֹפֵי הַחֲרֵי אֲלוֹף לֹטֵן אֲלוֹף שׁוּבֵל אֲלוֹף עֲבֵעוֹן אֲלוֹף עֲנָה: (כט) אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא רַבָּא לֹטֵן רַבָּא שׁוּבֵל רַבָּא עֲבֵעוֹן רַבָּא עֲנָה:
- (ל) אֲלוֹף דִּשְׁן אֲלוֹף אֶצֶר אֲלוֹף דִּישְׁן אֵלֶּה אֲלוֹפֵי הַחֲרֵי לְאֵלְפִיהֶם בְּאַרְצָא שְׁעִיר: (ל) אֲלוֹף דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר אֲלוֹף דִּישְׁן אֵלֶּה אֲלוֹפֵי הַחֲרֵי לְאֵלְפִיהֶם בְּאַרְצָא שְׁעִיר: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (לא) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצָא אֲדוּם לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: (לא) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצָא אֲדוּם לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: (לא) וְאֵלֶּיךָ מְלָכֵי דִּי מְלִיכוּ בְּאַרְעָא דְאֲדוּם קְדָם דִּי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל:
- (לב) וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוּם בְּלַע בֶּן בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דְנִהְבָּה: (לב) וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוּם בְּלַע בֶּן בְּעוֹר וְשֵׁם קְרַתִּיהָ דְנִהְבָּה: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (לג) וַיָּמָת בְּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן זֶרַח מִבְּעֶרָה: (לג) וַיָּמָת בְּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן זֶרַח מִבְּעֶרָה: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (לד) וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֲשָׁם מֵאַרְצָא הַתִּימָנִי: (לד) וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֲשָׁם מֵאַרְצָא הַתִּימָנִי: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (לה) וַיָּמָת חֲשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן בְּדַד הַמִּכָּה אֶת מִדְּיָן בְּשָׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֹוִית: (לה) וַיָּמָת חֲשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן בְּדַד הַמִּכָּה אֶת מִדְּיָן בְּשָׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֹוִית: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (לו) וַיָּמָת הֲדַד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֶלֶךְ מִמִּשְׁרָקָה: (לו) וַיָּמָת הֲדַד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֶלֶךְ מִמִּשְׁרָקָה: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (לז) וַיָּמָת שְׁמֶלֶךְ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂאוּל מִרְחַבּוֹת הַנֶּהָר: (לז) וַיָּמָת שְׁמֶלֶךְ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂאוּל מִרְחַבּוֹת הַנֶּהָר: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (לח) וַיָּמָת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבּוֹר: (לח) וַיָּמָת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבּוֹר: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (לט) וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ וְשֵׁם אֶשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת מִטְרַד בֵּת מִי זָהָב: (לט) וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ וְשֵׁם אֶשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת מִטְרַד בֵּת מִי זָהָב: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (מ) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֲלוֹפֵי עֶשׂוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמוֹתָם בְּשִׁמְתָם אֲלוֹף תַּמְנֵעַ אֲלוֹף עֶלְזָה אֲלוֹף יִתָּת: (מ) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֲלוֹפֵי עֶשׂוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמוֹתָם בְּשִׁמְתָם אֲלוֹף תַּמְנֵעַ אֲלוֹף עֶלְזָה אֲלוֹף יִתָּת: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (מא) אֲלוֹף אֶהְלִיבְמָה אֲלוֹף אֵלֶּה אֲלוֹף פִּינֹן: (מא) אֲלוֹף אֶהְלִיבְמָה אֲלוֹף אֵלֶּה אֲלוֹף פִּינֹן: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (מב) אֲלוֹף קִנְזוֹ אֲלוֹף תִּימֹן אֲלוֹף מִבְּעֶרָה: (מב) אֲלוֹף קִנְזוֹ אֲלוֹף תִּימֹן אֲלוֹף מִבְּעֶרָה: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:
- (מג) אֲלוֹף מִגְדִּיאֵל אֲלוֹף עִירָם אֵלֶּה אֲלוֹפֵי אֲדוּם לְמִשְׁבַּתָּם בְּאַרְצָא אַחְזוֹתָם הוּא עֶשׂוֹ אָבִי אֲדוּם: (מג) אֲלוֹף מִגְדִּיאֵל אֲלוֹף עִירָם אֵלֶּה אֲלוֹפֵי אֲדוּם לְמִשְׁבַּתָּם הוּא עֶשׂוֹ אָבִי אֲדוּם: רַבָּא דִּשְׁן רַבָּא אֶצֶר רַבָּא אֵלֶּיךָ רַבְרָבִי חוֹרָא לְרַבְרָבְנִיהוֹן בְּאַרְעָא דְשְׁעִיר:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

בְּאַרְצָךְ אֲחֻזְתֶּם הוּא עֵשׂוֹ אֲבִי אֲדָוִם: (מג) רָפָא מְגִדִיאֵל רָפָא עֵידִם אֱלִיֹן רַבְרָבִי אֲדָוִם לְמוֹתֵיבְנֵהוּן
בְּאַרְעָא אֲחֻסְנָתְהוֹן הוּא עֵשׂוֹ אֲבוּהוֹן דְּאֲדָוִמָא:

רש"י

שָׁלַח נָטְלוּ עֲנָה הַיָּמִינוּ (ב"ר): אַחֵי דִינָה – לְפִי
שָׁמְסֵרוּ עֲלֵיָה נִקְרָאוּ אַחֵיהּ: בְּטַח –
שְׁהִיֹּ כוֹאֲבִים. וּמִ"א בְּטוֹחִים הָיוּ עַל כַּחוֹ שֶׁל
זָקֵן (ב"ר):

(כז) עַל הַחֲלָלִים – לְפָשֵׁט הַחֲלָלִים וְכֵן תִּ"א
לְחַלְּלֵךְ קְטִילֵיֶךָ:

(כט) חִילָם – מִמּוֹנָם וְכֵן (דְּבָרִים ח) עֲשֵׂה לִי
אֶת הַחֵיל הַזֶּה (בְּמִדְבָר כד) וְיִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה חֵיל
(תְּהִלִּים מ"ט) וְעָזְבוּ לְאַחֲרֵים חִילָם: שָׂבוּ –
לְשׁוֹן שְׂבִיָה לְפִיכֶךְ טַעְמוֹ מִלְרַע:

(ל) עֲכָרְתֶּם – לְשׁוֹן מַיִם עֲכוּרִים אִין דְּעַתִּי
לְכוּלָה עֲכָשִׂוּ. וְאִגְדָה לְכוּלָה הִיתָה הַחֲבִית
וְעֲכָרְתֶּם אֹתָהּ (תַּנְחוּמָא). מִסּוּרַת הִיתָה זִיד
כְּנַעֲנִים שִׁפְלוּ זִיד זְנִי יַעֲקֹב אֲלָא שְׁהִי
אוֹמְרִים עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנַחֲלַת אֶת הָאָרֶץ
לְפִיכֶךְ הָיוּ שׁוֹתְקִין: מַחֵי מִסְפָּר – אֲנָשִׁים
מוֹעֲטִים:

(לא) הַכְּזוּנָה – הִפְקָר: אֶת אַחֻזְתְּנוּ. יֵת
אַחֲתֵנָא:

(א) קוֹם עֲלֵה – (תַּנְחוּמָא) לְפִי שְׁאַחֲרַת זְדָרְךָ
נַעֲנֶשֶׁת וּבֵא לְךָ זֹאת מִבְּתֶךָ:

(ב) הַנִּכְר – שִׁישׁ זִידְכֶם מִשְׁלַל שֶׁל שְׂכָם:
וְהִטְהַרוּ – מִעִ"א: וְהַחֲלִיפוּ שְׂמֹלוֹתֵיכֶם –
שְׂמֵאל יֵשׁ זִידְכֶם כְּסוּת שֶׁל עִ"א:

(ד) הָאֵלֶּה – מִיֵּן אֵילָן סַרְקָ: עִם שְׂכָם – אֲנָל
שְׂכָם:

(ה) חַתָּה – פַּחַד:

(ז) אֵל בֵּית אֵל – הַקְּבָ"ה בְּבֵית אֵל גִּילּוּי
שְׂכִינְתוֹ בְּבֵית אֵל. יֵשׁ תִּיבָה חֲסֵרָה בֵּית
הַמִּשְׁמָשֶׁת בְּרֵאשִׁיָה כְּמוֹ (ש"ב ט) הִנֵּה הוּא בֵּית
מִכִּיר בֵּן עַמִּיאֵל כְּמוֹ בְּבֵית מִכִּיר. בֵּית אֲבִיךָ
(לְעֵיל כד) כְּמוֹ בְּבֵית אֲבִיךָ: נִגְלוּ אֲלֵינוּ
הָאֱלֹהִים – בְּמִקּוּמוֹת הַרְבֵּה יֵשׁ שָׁם אֱלֹהוֹת
וְאֵדְנוֹת בְּלָשׁוֹן רַבִּים כְּמוֹ אֲדִנִי יוֹסֵף אִם זַעֲלִיו
עָמּוּ וְלֹא נִאֲמַר זַעֲלוּ וְכֵן אֱלֹהוֹת שְׁהוּא לְשׁוֹן
שׁוֹפֵט וּמְרוֹת נִזְכַּר בְּלָשׁוֹן רַבִּים אֲבָל אֶחָד מִכֹּל
שְׂאֵר הַשְּׂמוֹת לֹא תִמְאָל בְּלָשׁוֹן רַבִּים:

(ג) עַל לֵב הַנַּעֲרָה – דְּבָרִים הַמַּחֲיִישִׁבִין עַל
הַלֵּב רֵאִי אֲבִיךָ בְּחֻלְקַת שְׂדֵה קְטָנָה כְּמֵה מִמוֹן
זִבְזָז אֲנִי אֲשִׁיאֲךָ וְתִקְנָה הָעִיר וְכֹל שְׂדוֹתֶיהָ:

(ז) וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה – לַעֲנוֹת אֶת הַבְּתוּלוֹת
שְׁהֹאֹמוֹת גְּדוּרוֹ עֲלֵמֵן מִן הָעֵרִיּוֹת עִ"י הַמְּבוּל
(ב"ר):

(ח) חֲשָׁקָה – חִפְזָה:

(יב) מֵהֵר – כְּתוּבָה (ב"ר):

(יג) בְּמִרְמָה – בְּחֻכְמָה: אֲשֶׁר טֹמֵא – הַכְּחוּז
אוֹמֵר שֶׁלֹּא הִיתָה רְמִיָה שְׁהִרִי טֹמֵא אֶת דִּינָה
אַחֻתָם (ב"ר):

(יד) חֲרַפָּה הוּא – שְׂמֵץ פְּסוּל הוּא אֲנָלְנוּ הַבָּא
לְחַרְף חֲזִירוֹ הוּא אוֹמֵר לוֹ עַרְל אֲתָה אוֹ בֵּן
עַרְל. חֲרַפָּה זְכַל מִקּוּם גְּדוּף:

(טו) נֹאוֹת לֶכֶס – נִתְרַאָה לֶכֶס לְשׁוֹן (מ"ב יב)
וְיֹאוֹתוֹ (הַכְּהֵנִים זִיחִידֵע): לְהַמּוּל – לְהִיּוֹת
נִמוּל אִינוּ לְשׁוֹן לְפַעוּל אֲלָא לְשׁוֹן לְהַפְעוּל:

(טז) וְנָתַנוּ – נו"ן שְׂנִיָה מוֹדַגְשַׁת לְפִי שְׁהִיא
מִשְׁמָשֶׁת בְּמִקּוּם שְׁתִּי נוּנִין וְנָתַנּוּ: וְאֶת
זְנוּתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ – אֲתָה מוֹלָא בְּתַנְאֵי שְׁאֲמַר
חֲמוּר לִיעֲקֹב וּבְתַשׁוּבַת זְנִי יַעֲקֹב לְחֲמוּר שְׁתָּלוּ
הַחֲשִׁיבוֹת זְנִי יַעֲקֹב לִיקַח זְנוֹת שְׂכָם אֶת
שִׁיבְחָרוּ לְהַם וּבְזוּתֵיהֶם יִתְנוּ לְהַם לְפִי דְעַתָּם
דְּכַתִּיב וְנָתַנוּ אֶת זְנוּתֵינוּ לְפִי דְעַתֵּינוּ וְאֶת
זְנוּתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר נַחֲפוֹץ וְכַשְׁדָּבְרוּ
חֲמוּר וְשְׂכָם זְנוּ אֵל יוֹשְׁבֵי עִירָם הַפְּכוּ
הַדְּבָרִים אֶת זְנוּתָם נִקַּח לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת
זְנוּתֵינוּ נָתַן לְהַם כְּדִי לְרִאֻתָם שִׁאוֹתוֹ לְהַמּוּל:

(כא) שְׂלָמִים – בְּשָׁלוֹם וּבְלֵב שָׁלֵם: וְהָאָרֶץ
הִנֵּה רַחֲבַת יָדַיִם – כְּאִדָּם שִׁדּוּ רַחֲבָה
וְהַתְּרִינִת כְּלוֹמַר אֵל תִּפְסִידוּ כְּלוֹם פְּרַקְמִטִּיא
הַרְבֵּה זָאָה לְכַאֵן וְאִין לָהּ קוּנִים:

(כב) זֵה־מוּל – זֵה־הִיּוֹת נִמוּל:

(כג) אֲךָ נֹאוֹתָה לְהַם – לְדַבֵּר זֵה וְעִ"י כֵן יִשְׂבוּ
אַחֲנוּ:

(כה) שְׁנֵי זְנֵי יַעֲקֹב – זְנִיּוֹ הָיוּ וְאֵעִפ"כּ נִהְגוּ
עֲלֵמֵן שְׁמַעוּן וְלוֹי כְּשִׂאֵר אֲנָשִׁים שְׁאִינִם זְנִיּוֹ

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

כברת ארץ ואומר אני שהוא שם מדת קרקע כמו מהלך פרסה או יותר כמו שאתה אומר למד כרס חלקת שדה כך צמהלך אדם נותן שם מדה וקרקע כמו מהלך מיל) כברת ארץ: (יז) כי גם זה – נוסף לך על יוסף. ורבותינו דרשו עם כל שבט נולדה תאומה ועם בנימין נולדה תאומה יתירה:

(יח) בן אוני – בן לערי: בנימין – נראה בעיני לפי שהוא לבדו נולד בארץ כנען שהיא צנגב כשארדם בא מארס נהרים כמו שנאמר צנגב בארץ כנען הלך ונסוע הנגבה: בנימין – בן ימין לשון (תהלים פט) כפון וימין אתה צראתם לפיכך הוא מלא (ד"א בנימין בן ימים שנוול לעת זקנתו ונכתב צנו"ן כמו (דניאל יב) לקץ הימין):

(כב) צשן ישראל בארץ היא – עד שלא בא לחצרון אכל יחוק ארעוהו כל אלה: וישכב – (שבת נה) מתוך שבלבל משכבו מעלה עליו הכתוב כאלו שכבה ולמה בלבל וחלל יועיו שכשמתה רחל נטל יעקב מטתו שהיתה נתונה תדיר באהל רחל ולא צשאר אהלים ונתנה באהל בלהה בא ראובן ותבע עלבון אמו אמר אם אחות אמי היתה כרה לאמי שפחת אחות אמי תהא כרה לאמי לכן בלבל: יהיו בני יעקב שנים עשר – מתחיל לענין ראשון משנולד בנימין נשלמה המטה ומעתה ראויים להמנות ומנאן. ורבותינו דרשו ללמדנו בא שכולן שוין וכולן לדיקים שלא חטא ראובן:

(כג) צכור יעקב – אפי' בצעת הקלקלה קראו צכור: צכור יעקב – צכור לנחלה צכור לעבודה צכור למנין ולא נתנה צכורה ליוסף אלא לענין השצטים שנעשה לשני שצטים:

(כז) ממרא – שם המישור: קרית הארבע – שם העיר ממרא קרית הארבע חיל מישור של קרית ארבע. וא"ת היה לו לכתוב ממרא הקרית ארבע כן דרך המקרא ככל דבר ששמו כפול כגון זה וכגון בית לחם אבי עזר בית אל אם הוצרך להטיל בו ה"א נתנה צראש התיבה השניה (ש"א טז) בית הלחמי (שופטים ו) בעפרת אבי העזרי (מ"א טז) בנה חיאל בית האלי:

(ח) ותמת דבורה – מה ענין דבורה צבית יעקב אלא לפי שאמרה רבקה ליעקב ושלחתי ולקחתוך משם שלחה דבורה אלכלו לפדן ארס ללאת משם ומתה צדרך מדברי רבי משה הדרשן למדתיה: מתחת לבית אל – העיר יושבת בהר ונקברה צרגלי ההר: תחת האלון – צשפולי מישור שהיה מישור מלמעלה צשפוע ההר והקבורה מלמטה ומישור של בית אל היו קורין לו אלון ואגדה נתצטר שם באבל שני שהוגד לו על אמו שמתה (צ"ר). אלון בלשון יוני (אבל) [אחר] ולפיכך (ולפי ש)העלימו את יום מותה שלא יקללו הבריות כרס שיאל ממנו עשו אף הכתוב לא פרסמה: (ט) עוד – פעם שני במקום הזה אחד בלכתו ואחד בצובו: ויצרך אתו – צרכת אבלי (צ"ר):

(י) לא יקרא שמך עוד יעקב – לשון אדם הבא צמארב ועקבה אלא לשון שר ונגיד: (יא) אני אל שדי – שאני כדאי לצרך שהברכות שלי: פרה ורבה – על שם שעדיין לא נולד בנימין ואע"פ שכבר נתעברה ממנו: גוי – בנימין: גויס – (צ"ר) מנשה ואפרים שעתידים ללאת מיוסף והם צמנין השצטים: ומלכים – (צ"ר) שאול ואיש צשת שהיו משצט בנימין שעדיין לא נולדו מו (ופסוק זה דרשו אצנר כשהמליך איש צשת ואף השצטים דרשוהו וקרבו בנימין דכתיב (שופטים כא) איש ממנו לא יתן את בתו לבנימין לאשה וחזרו ואמרו אלמלא הי' עולה מן השצטים לא היה הקצ"ה אומר ליעקב ומלכים מחלליך ילאו): גוי וקהל גויס – שגויס עתידים צניו ליעשות צמנין הגויס שהם ע' אומות וכן כל הסנהדרין שצעים. ד"א שעתידים צניו להקריב צשעת איסור הצמות כגויס צימי אליהו (צ"רש"י יאן):

(יד) צמקום אשר דבר אתו – איני יודע מה מלמדנו:

(טז) כברת הארץ – מנחס פירש לשון צביר רצוי מהלך רב. ואגדה צזמן שהארץ חלולה ומנוקבת כצברה (צ"ר) שהניר מלוי הסחיו עבר והשרב עדיין לא בא ואין זה פשוטו של מקרא שהרי צנעמן מצינו (מ"ב ה) וילך מאתו

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

יעקב אחיו מפני שטר חוב של גזירת כי גר יהיה זרעך המוטל על זרעו של יצחק אמר אלך לי מכאן חין לי חלק לא במתנה שנתנה לו הארץ הזאת ולא בפרעון השטר ומפני הבושה שמכר בכורתו:

(ט) ואלה – התולדות שהולידו בניו משהלך לשעיר:

(יב) ותמנע היתה פילגש – להודיע גדולתו של אברהם כמה היו תאבים לידבק בזרעו תמנע זו בת אלופים היתה שנאמר ואחות לוטן תמנע ולוטן מאלופי יושבי שעיר היה מן החורים שיסבו בה לפנים אמרה איני זוכה להגשא לך הלואי ואהיה פילגש ובדברי הימים מונה אותה בזניו של אליפז מלמד שבא על אשתו של שעיר ויאחא תמנע מביניהם וכשגדלה נעשית פילגשו וזהו ואחות לוטן תמנע ולא מנאה עם בני שעיר שהיתה אחותו מן האם ולא מן האב:

(טו) אלה אלופי בני עשו – ראשי משפחות: (כ) יושבי הארץ – שהיו יושביה קודם שבא עשו לשם. ורבותינו דרשו (שבת פה) שהיו בקיאים בישובה של ארץ מלך קנה זה לזיתים מלך קנה זה לגפנים שהיו טועמין העפר (לפי רד"היים) ויודעין אי זו נטיעה ראויה לה:

(כד) ואיזה וענה – וי"ו יתירה והוא כמו איזה וענה והרבה יש במקרא (דניאל ח) תת וקדש וזבא מרמס (תהלים עו) נרדם ורכב וסוס הוא ענה – האמור למעלה שהוא אחיו של זבעון וכאן הוא קורא אותו בנו מלמד שבא זבעון על אמו והוליד את ענה: את הימם – פרדים הרביע חמור על סוס נקבה וילדה פרד והוא היה ממזר והביא פסולין לעולם (חולין ה) ולמה נקרא שמם ימים שאימתן מוטלת על הבכיות דאמר ר"ח מימי לא שאלני אדם על מכת פרדה לבנה וחיה (והלל קא חזינן דחיה אל תקרי וחיה אלל וחיתה כי המכה לא תתרפא לעולם דרש"י ישן) ולא הוזקה לכחוב לנו משפחות החורי אלל מפני תמנע ולהודיע גדולת אברהם כמו שפירשתי למעלה:

(כט) ויגוע יצחק. חין מוקדם ומאוחר בתורה מכירתו של יוסף קדמה למיתתו של יצחק י"ב שנה שהרי כשנולד יעקב היה יצחק בן ס' שנה שנאמר ויצחק בן ששים שנה וגו' ויצחק מת בשנת ק"ב ליעקב אם תוליד ששים מק"פ שנה נשארו ק"כ ויוסף נמכר בן י"ז שנה ואותה שנה שנת מאה ושמונה ליעקב כי לא בן ששים ושלש נחבדך וארבע עשרה שנה נטמן בבית עבר הרי שבעים ושבע וארבע עשרה עבד באשה ובסוף ארבע עשרה נולד יוסף שנאמר ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף וגו' הרי תשעים ואחת וי"ז עד שלא נמכר יוסף הרי מאה ושמונה (עוד מפורש מן המקרא משנמכר יוסף עד שבא יעקב מזרימה כ"ב שנה שנאמר ויוסף בן שלשים שנה וגו' וז' שנים שובע ושנתיים רעב הרי כ"ב וכתוב ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה נמלא יעקב במכירתו ק"ח):

(ב) עדה בת אילון – היא בשמת בת אילון ונקראת בשמת על שם שהיתה מקטרת בשמים לע"א: אהליבמה – היא יהודית והוא כינה שמה יהודית לומר שהיא כופרת בע"א כדי להטעות את אביו: בת ענה בת זבעון – אם בת ענה לא בת זבעון ענה בנו של זבעון שנאמר ואלה בני זבעון ואיזה וענה מלמד שבא זבעון על כלתו אשת ענה ויאחא אהליבמה מבין שניהם והודיעך הכחוב שכולן בני ממזרות היו:

(ג) בשמת בת ישמעאל – ולהלן קורא לה מחלת מזינו באגדת מדרש ספר שמואל ג' מוחלזין להן עונותיהם גר שנתגייר והעולה לגדולה והנושא אשה ולמד הטעם מכאן לכך נקראת מחלת שנתחלו עונותיו: אחות נביות – על שם שהוא השיאה לו משמת ישמעאל נקראת על שמו:

(ה) ואהליבמה ילדה וגו' – קרח זה ממזר הי' ובן אליפז היה שבא על אשת אביו אל אהליבמה אשת עשו שהרי הוא מנוי עם אלופי אליפז בסוף הענין (ב"ר):

(ו) וילך אל ארץ – לגור באשר ימצא: (ז) ולא יכלה ארץ מגוריהם – להספיק מרעה לבהמות שלהם. ומ"א (ב"ר) מפני

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

(כה) המכה את מדין בשדה מואב – שצא מדין על מואב למלחמה והלך מלך אדום לעזור את מואב ומכאן חנו למדים שהיו מדין ומואב מריצים זה עם זה וזימי בלעם עשו שלום להתקשר על ישראל:

(לט) צת מי זהב – מהו זהב עשיר היה ואין זהב חשוב בעיניו לכלום:

(מ) ואלה שמות אלופי עשו – שנקראו על שם מדינותיהם לאחר שמת הדור ופסקה מהם מלכות והראשונים הנזכרים למעלה הם שמות תולדותם וכן מפורש בדברי הימים וימת הדור ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע וגו': (מג) מגדילאל. היא רומי:

(לא) ואלה המלכים וגו' – שמנה היו וכנגדן העמיד יעקב וביטל מלכות עשו זימיהם ואלו הן שאול ואיש בשת דוד ושלמה רחבעם אביה אסא יהושפט. וזימי יורם בנו כתיב (מ"ג ח) זימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך וזימי שאול כתיב אין מלך באדום נכב מלך:

(לג) יוצב בן זרח מבצרה – בצרה מערי מואב היא שנאמר (ירמיה מח) ועל קריות ועל בצרה וגו' ולפי שהעמידה מלך לאדום עתידה ללקות עמהם שנאמר (ישעיה לד) כי זבח לה' בצצרה:

נביא – עובדיה פרק א'

(א) חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועיה שמוענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: (ב) הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: (ג) ודון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבבו מי יורדני ארץ: (ד) אם תגביה פנשר ואם בין כוכבים שים קנה משם אורידך נאם יהוה: (ה) אם גנבים באו לך אם שודדי לילה איה נדמייתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עלילות: (ו) איה נחפשו עשו נבעו מצפניו: (ז) עד הגבול שלחוף כל אנשי בריתך השיאוה יכלו לך אנשי שלמה לחמך ישימו מזור תחתיה אין תבונה בוי: (ח) הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: (ט) וחתו גבוריה תימן למען יפרת איש מהר עשו מקטל: (י) מחמס אחיה יעקב תכסה בושח ונכרת לעולם: (יא) ביום עמך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערך (שעריך) ועל ירושלם ידו גורל גם אתה פאחד מהם: (יב) ואל תרא ביום אחיה ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיה ביום צרה: (יג) אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: (יד) ואל תעמוד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה: (טו) פי קרוב יום יהוה על כל הגוים פאשר עשית יעשה לך גמלה ישוב בראשה: (טז) פי פאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו פלוא היו: (יז) ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: (יח) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו פי יהוה דבר: (יט) וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: (ב) וגלת החל הזה לבני ישראל אשר בנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: (כא) ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהודה המלוכה:

משנה – מקואות פרק ח'

(א) ארץ ישראל טהורה, ומקואותיה טהורים. מקואות העמים שפחוצה לארץ, פשרים לבעלי קריין, אפלו נתמלאו בקילון. שבארץ ישראל, שחוז למפתח, פשרים אף לנדות. מלפנים מן המפתח, פשרים לבעלי קריין, ופסולין לכל הטמאים. רבי אליעזר אומר, הקרובים לעיר ולדרך, טמאים מפני הכביסה. והרחוקים, טהורים:

לאיכא איסור כרת, ולא חיישין שמא חסרים היו ונפלו עליהם מים שאובים ונתמלאו, דחוז לפתח המדינה אין רגלי בני אדם מזויין פס: לפנים מן המפתח – לפנים מפתח המדינה: ופסולים לכל הטמאים – שזניאדם מזויין פס הרבה וממלכיים סגתף מים ונותנים פס לכבס ולרחוץ: מפני הכביסה – פיש לומר חסרים היו ונפסלו מן הכלים שמכבסים פס: והרחוקים טהורים – שאין מכבסים בהן וליכא למיחש להכי. ואין הלכה כר' אליעזר:

רע"ב – (א) ארץ ישראל טהורה – ואפילו עיירות של כותים שכתוכה. שלא גזרו טומאה אלא על ארץ העמים בחולה לארץ: ומקואותיה טהורים – ולא מחזקינן להו בשאובים, דסתמא דהכשר נעשו: לבעלי קריין – להתירן בדברי תורה, דבעל קרי אסור בדברי תורה עד שיטבול, וכי טביל אפילו במקוה שכל מימיו שאובין מותר: אפילו נתמלאו בקילון – שמיאלו מים זכתף ופסלו לתוך גומא יש דרך שהולכים המים למקוה: שחוז למפתח – חוז לפתח המדינה: כשרים אף לנדות – להתירן לבעליהן ורע"ג

(ב) אלו בעלי קריין שהם צריכין טבילה, דאח מים חלוקים או עכוברים, בתחלה, טהור. באמצע ובסוף, טמא. מתחלה ועד סוף, טהור. לבגים ונמשכים, טמא. רבי יוסי אומר, לבגים פּעכוברים:

ונמשכים – מי רגלים מדובקים: טמא – דמין קרי הוא: לבגים כעכורים – וזתחילה טהור, דאמצע ובסוף טמא, ואין הלכה כר' יוסי:

רע"ב – (ג) חלוקים – שמיטף טפין חלוקים כמין שלשלת: זתחלה – זתחלת הטלת מי רגלים: טהור – דלאו מין קרי הוא, אלא מעלית השתן הוא זא: דאמצע ובסוף – של הטלת מי רגלים, טמא, דמין קרי הוא:

(ג) המטיל טפין עבות מתוך האמה, טמא, דברי רבי אליעזר חסמא. המהרהר בלילה ועמד ומצא בשרו חם, טמא. הפולטת זרע ביום השלישי, טהורה, דברי רבי אליעזר בן עזריה. רבי ישמעאל אומר, פעמים שהם ארבע עונות, פעמים שהם חמש, פעמים שהם שש. רבי עקיבא אומר, לעולם חמש:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

היום ככולו, ללא הקפידה תורה ללא זמנין הימים ולא זמנין העונות: ופעמים שהן ארבע עונות שלימות – כגון אם שמשה ציל חמישי עם השיכה, פליטתה טמאה עד תחילת ליל שבת: ופעמים שהם חמש עונות – כגון אם שמשה בתחילת יום רביעי בעלות השחר, ופליטתה טמאה עד ליל שבת: פעמים שהן שש – כגון שמשה בתחילת ליל רביעי והיא טמאה עד תחילת ליל שבת, נמאכאשש עונות שלימות: ר' עקיבא אומר לעולם חמש עונות – ואסירא מקאת עונה ראשונה, נותנים לה מקאת עונה ששית להשלים חמש עונות, דכל הפולטת בתוך חמש עונות שלימות, טמאה. והלכה כר' אלעזר בן עזריה:

(ד) נְכַרִּית שִׁפְלֹטָה שְׁכַבְתָּ זָרַע מִיִּשְׂרָאֵל, טְמוֹאָה. בַּת יִשְׂרָאֵל שִׁפְלֹטָה שְׁכַבְתָּ זָרַע מִנְּכַרִּי, טְהוֹרָה. הָאִשָּׁה שִׁשְׁמֹשָׁה בֵּיתָהּ, וַיִּרְדָּה וְטָבְלָה וְלֹא כִבְדָה אֶת הַבַּיִת, כְּאֵלוֹ לֹא טָבְלָה. בְּעַל קָרִי שִׁטְבַל וְלֹא הִטִּיל אֶת הַפְּמִיִּם, כְּשִׁיטִיל אֶת הַפְּמִיִּם, טְמוֹא. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, בַּחוּלָה וּבִזְקָן, טְמוֹא. בְּיֶלֶד וּבַבְּרִיא, טְהוֹר:

מקום: לכשיטיל מים טמא – שמה נשתייר מן הקרי בתוך האמה ויואל עם השתן: ציל ובצריא טהור – שיואל בכוח ואין משתייר. ועד כמה קרוי ילד, כל שעומד על רגלו אחת וחולץ מנעלו ונועל מנעלו ואפילו בן שמונים שנה. והלכה כרבי יוסי:

(ה) נָדָה שֶׁנִּתְּנָה מְעוֹת בְּפִיָּה וַיִּרְדָּה וְטָבְלָה, טְהוֹרָה מִטְּמוֹאָתָהּ, אֲבָל טְמוֹאָה הִיא עַל גֵּב רִקְוָה. נִתְּנָה שְׁעָרָה בְּפִיָּה, קִפְצָה יָדָהּ, קִרְצָה שְׁפִתוֹתֶיהָ, כְּאֵלוֹ לֹא טָבְלָה. הָאוֹחֵז בְּאָדָם וּבַבְּלִים וּמִטְבִּילָן, טְמוֹאִין. וְאִם הִדִּיחַ אֶת יָדוֹ בַּפְּמִיִּם, טְהוֹרִים. רַבִּי שִׁמְעוֹן אֹמֵר, יִרְפָּה כְּרִי שִׁיבּוֹאוּ בָּהֶם מַיִם. בֵּית הַסֵּתְרִים, בֵּית הַקְּמִטִּים, אֵינָן צְרִיכִין שִׁיבּוֹאוּ בָּהֶן מַיִם:

שהמסקה שעל ידיו מתחבר למי המקוה ושזב אין כאן חליצה: ר' שמעון אומר ירפה וכו' – ואין הלכה כר' שמעון: צית הסתרים – כגון תוך האוזן ותוך החוטם ותוך הפה: צית הקמטין – של שחי ושל ערוה. אי נמי, קמטין של זקן וזקנה שצטרם נקמט: אין כריך שיבואו בהן מים – דכתיב (ויקרא טו) וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים, וכי בשטיפת ידים נטהר הזב, והלא טבילת כל הגוף במים חיים הוא לריק, אלא לומר כך מה ידיו

רע"ב – (ג) המהרהר צלילה – ורואה שזא על האשה וכשניעור משנתו מלא בשרו חס ולא מלא טפת קרי; טמא – דולחי ראה קרי אלא שנאבד במיעוטו בצגד: הפולטת שכבת זרע ביום השלישי טהורה – כגון שמשה בחמישי בשבת, ופליטה בשבת, לא שנא שמשה בתחילת לי חמישי לאשתהי הזרע במעיה ארבע עונות שלימות ליל חמישי ויום חמישי ליל ששי וששי, לא שנא שמשה חמישי עם השיכה, ללא אשתהי אלא מקאת חמישי וליל ששי וששי, ללא איכא אלא שחי עונות שלימות. שהעונה היא או יום או לילה: ר' ישמעאל אומר – זא לחלוק ולומר דפולטת בשלישי לשמושה טמאה, אבל פולטת ברביעי, טהורה. מיהו מודה הוא דמקאת

רע"ב – (ד) טמאה – הטפה של שכבת זרע שפלטתה: טהורה – ואפילו טומאה דרבנן ליכא: ולא כזדה את הבית – לא קנחה את עצמה עד שלא יסאר בה לחלוחית של שכבת זרע: כאילו לא טבלה – לחיישין שמה תפלוט טפת שכבת זרע שנסאר לה באותו

רע"ב – (ה) טהורה מטומאתה – מטומאת נדה ומותרת לבעלה: אבל טמאה על גב רוקה – שנתלך על המעות קודם טבילה, וטמאה מתורת מגע דרוקה מטמא במגע ובמשא: נתנה שערה בפיה – ולא באו המים בשערה: קרלה שפתותיה – דחקה שפתותיה ביותר זו בזו: כאילו לא טבלה – ואסורה לבעלה כמו שהיתה: האוחז באדם ובכלים ומטבילן טמאין – דבמקום אחיזתו לא באו מים: ואם הדיח ידיו במים טהורים – לפי

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

בנראה, אף כל זקרו בנראה, פרט לבזית הנסתרים. ואף על פי כן אמרו חכמים לעולם ילמד אדם בתוך ביתו שמהא חקה מליחה קמטיה זשעת טזילה, לנהי לאין לריכין לבוא זהן מים, מקום הרלוי לבזית מים זענין:

גמרא – נדה דף יג' ע"ב

כהן שזטה מטבילין אותו ומאכילין אותו תרומה לערב ומשמדין אותו שלא יישן ישן טמא לא ישן טהור רבי אליעזר ברבי צדוק אומר עושין לו כיס של עור אמרו לו כל שכן שמביא לידי חימום אמר להן לדבריכם שזטה אין לו תקנה אמרו לו לדברינו ישן טמא לא ישן טהור לדברך שמא יראה טפה כחדל ותבלע בכיס תנא משום רבי אלעזר אמרו עושין לו כיס של מתכת:

רש"י על הגמרא

שלא יישן – כדי שלא יתחמם וילאה: כיס של עור – וכשירו להאכילו יזדקו זכיס: ותזלע זכיס – וקאכיל תרומה זטומאת הגוף והוי זמיתה לכתוב (ויקרא כז) ומתו זו כי יחללוהו:

זוהר – בשלח דף מז' ע"א

ילחם לכם ואתם תחרישון. רבי אבא פתח (ישעיה נח) אם תשיב משבת רגליך עשות חפציה ביום קדשי. זכאין אינון ישראל, דקודשא בריה הוא אתרעי בהון, לאתדבקה בהו, מפל שאר עמין דעלמא, ומגו רחימותא דלהון, קריב לון לגביה, ויהב לון אורייתא, ויהב לון שבת, דאיהו קדישא מפל שאר יומין, ונייחא מפלא, וחדוה דכלא, ושקיל שבת, לקבל אורייתא בלא, ומאן דנטיר שבת, באילו נטיר אורייתא בלא: וקראת לשבת עונג, ענוגא דכלא, ענוגא דנפשא וגופא דעלאין ותתאין. וקר:

הלכה – הרמב"ם הלכות שבת פרק ג'

(ח) תבשיל חי שלא בשל כלל או שבשל כל צרכו ומצטמק ורע לו מותר לשהותו על גבי האש בין בכירה וכופח בין בתנור וכן תבשיל שבשל ולא בשל כל צרכו או בשל כל צרכו ומצטמק ויפה לו אם השליך לתוכו אבר חי סמוך לבין השמשות נעשה הכל כתבשיל חי ומותר לשהותו על האש אע"פ שלא גרף ולא כסה מפני שכבר הסיח דעתו ממנו ואינו בא לחתות בגחלים:

חק לישראל – פרשת וישלח יום ו'

(ט) כל תבשיל שאסור לשהותו אם עבר ושייה אותו אסור לאכלו עד מוצאי שבת וימתין בכדי שיעשו ואם שכחו אם תבשיל שלא בשל כל צרכו הוא אסור עד מוצאי שבת ואם תבשיל שבשל כל צרכו הוא ומצטמק ויפה לו מותר לאכלו מיד בשבת:

(י) כל שמותר לשהותו על גבי האש כשנוטלים אותו בשבת אסור להחזירו למקומו ואין מחזירין לעולם אלא על גבי כירה גרופה או מכוסה או בכירה וכופח שהוסקו בקש וגבבה והוא שלא הניח הקדרה על גבי הקרקע אבל משהניחה על גבי קרקע אין מחזירין אותה ואפילו על גבי כירה גרופה או מכוסה ואין מחזירין לתנור ולא לכופח שהוסקו בגפת או בעצים אף על פי שגרף או כסה מפני שהבלן חם ביותר וכל שאין מחזירין עליו אין סומכין לו בשבת:

מוסר – מספר צידה לדרך דף ר"ז ע"א

מי שרצונו לקבל עבודת השם יתברך יבדל מבני אדם. ואמרו אין רפואה מהחנינה ואין מטמון פמטמון החכמה. ואין ממון פממון הדעת. ואין רע כרע הטפשות. ואין יחוס פייחוס הנאמן. ואין מנוחה פנעזבון התאוה. ואין מעשה מעולה ממחשבה זכה. ואין צדקה גדולה מאהבת יסורין. ואין חטאת גדולה מהתאוה. ולא חולי מן הדאגה ולא עבודה זכה מאהבה. ולא פרישות טוב מהספוק. ולא שמירה חזקה מהשתיקה ולא עניות גדול מהחמדה. ולא חיים ערבים מהשמח בחלקו. אמר אחד הבשית סבה לכל יושר. אמרו כי הולכי דרך טעו בדרךם ראו לפרוש אחד במגדל אמרו לו הורנו דרך זו נלך והראה בידו לשמים אמרו לו ואיך. אמר להם הכינו צדה לפני דרככם ולפי שיעור עמידתכם לעולם הבא. וראו לבחור יפה תואר וכחוש הבשר. שאלוהו על פחש בשרו. ענה טעמתי זה העולם ומצאתיו מר כלענה וזהבו וכספו כאבניו ואני מביט לשמי מרומות ורואה אנשים יולידים לנן עדן. ואחרים לגיהנם ויראתי מאש השורף:

לע"נ:

זאב וזיים בן שרה, גד גבריאל בן סוזן, יונתן בן צדיקה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.